

[Justitsministeren.]

Arbejde, kan jeg paa nærværende Tidspunkt ikke udtale mig om. Det er i alt Fald en Kommission, der trænger til længere Tid end maaske visse andre Kommissioner, fordi den skal tage de allervigtigste Problemer, Arveretsproblemer, og hvad her til hører, op til Behandling, til Gennemlysning. Og da i hvert Fald en hel Del af de Problemer, der ligger gemt i Arveloven, er af høj Alder, maa de ses under særligt Hensyn til mange forskellige Omstændigheder.

Steincke: Jeg takker den højtærede Justitsminister, fordi han ikke er utilgængelig for den Opfattelse, at § 5 kunde diskuteres noget nærmere, og jeg forstod, at den højtærede Justitsminister ikke havde noget imod, at man undersøger dette Spørgsmaal i et Udvalg. Det var nemlig ikke helt rigtigt, naar Ministeren sagde, at det kun var Formuleringen af § 5, jeg paa Forhaand havde noget at indvende imod. Det er Realiteten i § 5, Synet paa Ægteskabet, jeg tænkte paa. Jeg siger som saa, at naar det viser sig, at de Forudsætninger, hvorfra Skifteretten er gaaet ud, ganske er bristet, idet vedkommende Mand viser sig slet ikke at være død, bør Kendelsen gøres om, saa at Ægteskabet fremtidig er bestaaende, og saa bør det efter min Mening ikke være Justitsministeren, der skal bestemme, om det bestaar eller rettere kan fornyes, for det er bestaaende i og for sig. Det er Realiteten, og det er det, jeg gerne vilde have diskuteret.

I øvrigt maa jeg lykønske den højtærede Justitsminister til den overordentlig velvillige Modtagelse, hans Forslag fik fra en vis forhenværende Justitsminister; saa ved alle, hvem jeg tænker paa. Til denne, som jeg vil betegne som det ærede Medlem Hr. Rytter, vil jeg sige, at jeg kan ikke forstaa, at man bør tage Konsekvenserne af, at Ægteskabet er opløst, naar det er sagligt urigtigt, at dette Ægteskab er opløst. Det er netop det, det kommer an paa. Det skal man lægge Hovedvægten paa. Jeg kunde forstaa, hvis det ærede Medlem Hr. Rytter sagde: Steinckes Betragtning kan i hvert Fald kun gælde en vis begrænset Tid. Der kan fastsættes en Tid, hvorefter man ligesom efter Forordningen af 1839 er fuldkommen sikker, eller maa betragtes som sikker. Jeg er derfor villig til at diskutere i Udvalget, om man ikke kan sætte en Frist i § 5; men uden videre at fastslaa, at Ægteskabet, uanset hvor hurtigt Skifterettens Ken-

delse falder efter den Begivenhed, som formodes at have fundet Sted, men som alt-saa ikke har fundet Sted, nemlig vedkommendes Død, alligevel skal betragtes som opløst, synes jeg ikke er rigtigt. Det vilde jeg i alt Fald gerne have diskuteret noget nærmere.

Jeg er vant til — det vil sige, jeg var vant til det, da jeg var Justitsminister — at blive udsat for alle mulige Angreb af det ærede Medlem Hr. Rytter, en Uvane, som det ærede Medlem heller ikke synes at have aflagt trods min nuværende pacifistiske Situation. I hvert Fald sagde det ærede Medlem noget om mine Angreb paa velerhvervede Rettigheder. Jeg er ikke i Stand til at svare paa saadan taaget Tale eller saadanne almindelige Bemærkninger, og jeg vil derfor, for saa vidt Diskussionen med den højtærede Formands Tilladelse skal fortsætte om Ting, som aldeles ikke vedrører dette Forslag, gerne vide, hvad det var, det ærede Medlem Hr. Rytter sigtede til.

Det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Rytter sagde, at jeg var bange for, at det skulde overlades til Justitsministeren at bestemme, hvornaar den europæiske Krig sluttede. Det er jeg saa lidt, at hvis der var nogen Realitet i det, var jeg sikker paa, at den højtærede Justitsminister vilde slutte den i Dag. Det, jeg talte om, var Formuleringen af Paragraffen. Det synes mig at lyde mærkeligt og at kalde lidt paa Smilet, naar der staar, at Justitsministeren fastsætter, hvornaar dette sidste Tidspunkt skal anses at foreligge. Hvis der stod „bekendtgør“, vilde man næppe protestere. Men ogsaa dette kan vi diskutere i det Udvalg, hvis Arbejde jeg formoder vil blive meget hurtigt tilendebragt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steincke gjorde en Bemærkning om en vis forhenværende Justitsminister, som han vilde benævne det ærede Medlem Hr. Rytter. Jeg henviser det ærede Medlem til Forretningsordenen, der siger, at det ærede Medlem skal betegnes saaledes.

Rytter: Det ærede Medlem Hr. Steincke mente, at den sidste Bestemmelse kaldte lidt paa Smilet. Det er ikke min Opgave at forsvare Justitsministeren, men jeg gjorde allerede før opmærksom paa, at en tilsvarende Bestemmelse fandtes i en anden Lov, som blev foreslaaet og gennemført her paa Rigsdagen, medens det ærede Medlem endnu sad i sit høje Embede som Medlem af Regeringen.